

மத்தவிலாசப் பிரஹசனம்

திருமதி.எஸ். ஜெகதாநன்

தமிழ் நாடாடல் ஆட்சி செய்த அரசர்களில் பல்லவர்களும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர்கள். இவர்களில் சிம்மவிக்ரமனின் அரசு யுகில் வந்த பல்லவ மன்னர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களில் சிம்மவிக்ரமனின் கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டில் இறுதீப் பகுதியில் வாழ்ந்தவன். தனக்கு முற்பட்ட பல்லவ அரசர்கள் இருந்து அரசாண்ட காலகாலத்தில் இருந்து இவன் அரசாண்டான். இவனது மூத்த மகனாகிய மகேந்திரவர்மன் பல சிறப்பும் பெயர்களைப் பெற்றான். அவன் இயற்றிய மத்தவிலாசப் பிரஹசனம் என்ற நூல் அவணியாஜன், சத்துவமல்லன், ஸ்ரீமகேந்திரவர்மன், மகேந்திரவர்மன் போன்ற அவனது விருதுப் பெயர்களைச் சுட்டுகின்றது.¹

இம்மன்னன் பல்லாவரம், சிமமங்கலம், திருச்சிராப்பள்ளி முதலிய இடங்களில் மலைகளை வெட்டிக் குடைந்து கோயில்களை அமைத்தான். இப்பிராசனின் கல்வெட்டுகளில் பெரும்பாலானவை இவன் அமைத்த கோயில்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. திருச்சிராப்பள்ளி மரகதகோயில் கல்வெட்டுகள், சிமமங்கலம் கல்வெட்டு, மகேந்திரவாடிக் கல்வெட்டுப் போன்றவை அவனது சமயம், கலை, வரலாறு, திருப்பணி முதலியவற்றை அறிமுகப்படுத்துகின்றன.

மகேந்திரவர்மன் கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டில் (கி.பி.615 - 630) அரியணை ஏறியான். இவனது அரசியலின் முற்பகுதியில் சமணம் உயர்நிலையில் இருந்தது. பிரபலத்தில் சைவம் உயர்நிலைக்கு வந்தது. இவன் சமணமாக இருந்து சைவமாக மாறியவன். இவன் சமணமாக இருந்தபோது சமணர் சொந்தீட்டு திருநாவுக்கரசர் துன்புறுத்தினான். பின்னர்

சைவமாக மாறியதும் திருப்பாதிருப்புகழில் இருந்த சமணப் பள்ளிகளை இடுத்து குடைபு எச்சரம் என்ற சைவக் கோயிலைக் கட்டினான். சமணப் பேரரசர் ஆதரவை இழந்தனர். இடைக்காலப் பல்லவர் காலத்தில் தமிழகத்தில் நூலுட்க திகம்பர சமணர் ஆண்டிருந்த தரிசீத்தமம், தீராடாது அழகுக்குப் படுத்த மேனிபுரம் அமைந்தனம், இயற்கைக்கு மாறுபட்டமுறையில் தனித்து துறவு நிலையில் இருந்தனம், கடும் நோன்புகள் ஹோற்றமம், சமயத்தில் பெயரல் தற்கொலை செய்து கொண்டனம் முதலிய திஷ்ட்சீகன் யாவும் சமணத்தைத் தமிழ் மக்கள் வெறுப்பதற்குரிய காரணங்களாய் அமைந்தன. திருநாவுக்கரசர் துணித்து சமணத்தில் இருந்து வெளிப்பெறியவுடன் மக்கள் சிலர் தாமதம் சமணத்திலிருந்து வெளிப்பாற்றினர். அரசன் மாறியபுதுடன் நாடே மாறியது எனினம்.

பல்லவர்கள் சமண்கிருத்தத்தை மிக வளக்கத்துடன் ஆதரித்து வந்தனர். மூன்றாம் சிமமவன்மன், சிமமவிக்ரமனும், மகேந்திரவர்மன் முதலிய மன்னர்கள் வடமொழி கல்வெட்டுகளாய் விளங்கினர். பல்லவர்கள் வடமொழிப் புலவர்களையும் ஆதரித்தனர். கி.தொழில்மம் எழுதிய பாரதி, சிமமவிக்ரமனின் என்ற பல்லவ மன்னனால் கொள்ளிக்கப்பட்டவன் என்ற மூடக் கதைகள் கூறுகின்றன.² கோகலிபலம் என்ற பாரதி நூல் சமணப்புலவரான சர்வநத்தியால் சொற்பெயர்க்கப்பட்டது. சர்வநத்தியின் காலம் கி.பி. 436 ஆம் ஆண்டாகும்.³

பல்கலைகளிலும் வல்லுனனாக விளங்கிய மகேந்திரவர்மன் இயற்றிய நூலை மத்தவிலாசப்பிரஹசனம் ஆகும். இது அங்கத்தர் கையெழுத்து ஓங்க நூடகம் ஆகும். இவனுக்கு சமண்கிருத்தத்துறையில் இருந்த

பாஷ்ஷிபத்தை இராசல் ஸ்ரீபதித்தப்படுகிறது. இக்கட்டுரையின் மத்தவிலைசப்பிரஹுசன நாடகத்திலே காணப்படும் பொருள்களும், வேறுசில அம்சங்களும், சமஸ்கிருத பற்றிய எடுத்துக்களும் ஆராயப்படுகின்றன.

சமஸ்கிருத நாடகங்கள் பத்து வகையாகும். நாடகம், பிரஹுசனம், பாஷ்ஷி, சமஸ்கார, உருத்திரசுஷ்டகாங்க, விபாயோக, இஹாமிருக, டிம், பிரகணம் என்பன அவையாகும். இவற்றுள் ஒரு வகையைச் சேர்ந்தவை பிரஹுசனத்துக்கு எடுத்துக்காட்டாக மத்தவிலைசப்பிரஹுசனம் அமைந்துள்ளது.

இவற்றுள் பிரஹுசனம் நடைபிடிப்பையே முன்பு அங்காங்கெனென்று அறந்திருப்போட்ட அந்தஸ்து அதிகார மட்டங்களில் காண்படுவோரின் ஒவ்வாமை, ஒருங்கிணைந்து போகும் ஆறறவினமை, இணைவினமை பிறழ்வளி, முனிபாடுகள் யாவற்றையும் கேலியாகவோ, நுகைச்சுவையாகவோ கட்டிக்கட்டுவதற்கு பிரஹுசனங்கள் மிகச் சிறந்த வழிவகை - நடவடிக்கைகளாக விளங்கின. நடைபிடிப்பை உணர்வு சமஸ்கிருத அரங்கம் பொறுத்தவரை மிக முக்கியமான ஒர் அம்சமாகத் திகழ்ந்ததுடன் சமஸ்கிருத இலக்கியத்துடைய வளம்படுத்தியது. இந்தப் பிரஹுசனங்கள் ஒர் அங்கத்தையோ, இரண்டு அங்கத்தையோ கொண்டவையாக இருந்தன. மத்தவிலைசப் பிரஹுசனம் ஒரங்க நாடகமாகும். நாட்டிய சாஸ்திரம் பிரஹுசனத்தை இணைக்க வகுத்துக் கூறுகின்றது. சுத்தப்பிரஹுசனம், சாஹிணப்பிரஹுசனம் என்பன அவையாகும். சுத்தப்பிரஹுசனம், சுவரத்தொலின், பிராணன், விடர், சேடர் என்பவர்களின் நடைபிடிப்பை விளைவிக்கும் பெச்சு, செயல் என்பவற்றைக் கொண்டிருக்கும்.

"பகவத் தாம விபரணஸ்யைரி ஹாஸ்ய வாத சம்பததம் கஸ்துஷ சம்பிரயுக்தம் பிரஹுசனம் பரவம்"

என நாட்டிய சாஸ்திரம் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது. சாஹிணப் பிரஹுசனத்தில் கணிகையர், விடர், விபரணிகள், பெருகள்

முதலானவர்கள் விவரமான நடைபிடிப்பை பாஷைமயினாடு நோற்றாமலிடர். மத்தவிலைசப் பிரஹுசனம்; சுத்தப் பிரஹுசன வகையைச் சார்ந்தது.

சீழ்ப்பட்ட பாத்திரங்களையும், ஒழுக்கம் தவற்பவர்களையும் மட்டுமன்றி, வேலித்தவர்களையும் சுவர்த்துறவிகளையும் கேலி செய்யும் சுத்துவகை பரதருக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே வழங்கி வந்தது என்பதை நாம் அறிபக்க கூடியதாயுள்ளது. ஆனால், மிகப் புறமை வாய்ந்த பிரஹுசனங்கள் இன்று கிடைக்கவில்லை. நமக்கு இன்று கிடைத்தவை பிரஹுசனங்கள் மிகப் புறமை வாய்ந்தவை. மத்தவிலைசப் பிரஹுசனம், பாஷ்ஷிதகம் என்பன நடிமாம் பாஷ்ஷிதகம் என்னும் நூலையும் மகேந்திரவர்மன் இயற்றியிருக்கலாம் என்று சீன கருதுவர் ஆனால் அதற்கான ஆதாரங்கள் போதியதாக இல்லை. பிற்காலத்தில் பல பிரஹுசனங்கள் உடைவாழ்க்கையில் உள்ள போலிகளை எடுத்துக்காட்டும் முகமாக இயற்றப்பட்டுள்ளன. நடுத்திரகொண்டே போதும் சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்தவதற்காக இவை இயற்றப்பட்டன. 12 ஆம் நூற்றாண்டில் சங்கரரணம் எழுதிய ஸைக கோணம் (பொக்கிரிகளின் கூட்டம்) அதே நூற்றாண்டில் பிரகலாத தேவலின் ஹாஸ்ய சூடாமணி, 13 ஆம் நூற்றாண்டில் ஜோதிச்சுவரன் தூர்த்தமாமம் (காலிகளின் சேர்க்கை) ஜகதீஸ்வரின் ஹாஸ்யபன்சனம் (நுகைச்சுவை கடல்) கோபிநாதனின் கௌதுகர்வன்சம், மானிக்க தேவரின் கௌதுபர்த்தகாரம். 17 ஆம் நூற்றாண்டில் சாமரன் எழுதிய தூர்த்தசந்திரம் முதலிய பிற்பகலத்தில் எழுத்த பிரஹுசனங்களாகும்.

நாடக அமைப்பு

மத்தவிலைசப்பிரஹுசனம் நாடகம் ஆரம்பமாகவதற்கு முன்னர் 'நத்தி' வகைக்கம் பாட்டுப்படுகின்றது. பின்னர் ஆத்திரதாரன் அரங்கத்தில் ப்ரவேசித்து நடிப்புகள் பெண்ண ஆரம்பித்து நாடக ஆசிரியரின் பெயரையும், வரலாற்றையும், குணவியல்புகளையும்

எடுத்தியம்புகின்றான். நந்தி வணக்கம் காபாலத்தை கையில் ஏந்தியவனான சிவனைக் குறித்தே பாடப்படுகின்றது. "பீச்ச, உடை, நடை, ஆடல், உருவம், குணம் மெய்ப்பாடு இவைகளைத் தனிவிடத்தே கொண்டு காபாலியின் தாண்டவம் முடிவுகத்திலும் போற்றப்படுகின்றது. இத்தாண்டவத்தைக் காண்பவரும் அவனை" இவ்வாறு தொடங்கி குத்திரதரன் நடக்க ஆசிரியான மனோதிர வரமனின் குணவிபல்புகளையும் ஆற்றலையும், அவனின் தந்தையின் சிறப்பையும் எடுத்தியம்புகின்றார். "பீச்ச குன்று மேருமலை போன்றவனும், கல்லா நாட்டரசர்களையும் வென்றவனும், இத்திரையை போற்ற ஆற்றல் உடையவனும், கொடைப் பெருமையால் குழிபுனை சிறியவனைச் செய்தவரும் ஆரிய நரசிம்ம சகலரவத்தயினுடைய திருக்குமாரர் இத்தவளாசியின் இவ் பணகைய வென்றவர். அருள் குணத்தால் ஐம்பெரும் பூதங்களுக்குச் சமமானவர். மதுபந்த காலத்தின் இறுதியின் ஆதிபநுஷனிடம் கண்ணப் பொருள்களும் ஒடுங்குவது போல் அறிவு, சகை, அருளி, உயர்வு, ஒளி, கலை முதலிய நற்குணங்கள் எல்லாம் கலிகாலத்திலே புகவிடம் விடைக்காமல் இவ்விடத்தே குடிபுத்தன." இவ்வாறு ஆசிரியர் புகழ்ந்துபாடியில் நடக்க அறிமுகத்தில் கூறப்படுகின்றது. "சத்தமணலன் ஆட்சியின் கிற இன்பமும், அமைதியும் எங்கும் தங்குவதாக" என்று நடக்க இறுதியிலும் ஆசிரியர் புகழ் கூறப்படுகிறது.²

நடைகத்திற்குரிய பொருள்

காபால சம்பத்தவன் ஒருவன் ஒழக்கம் கெட்ட காபாலினி ஒருத்தியுடன் மயக்கம் கெட்டுக் கிடத்தல், அப்போது அவன் கையிலிருந்த காபாலத்தை ஒரு நாய் கவர்ந்து செல்லல், அதனை அறியாத காபாலிகர் அவ்வழியே சென்று பொளத்த துறவியை மறித்துப் பூசல் இடல், இப்பூசலைத் தீர்க்க ஒழக்கம் கெட்ட பாசுபத்தான் ஒருவனைக் காபாலிகள் அழைத்தல், இறுதியில் பைத்தியக்காரன் ஒருவனிடம் இருந்து காபாலத்தைப் பெறுதல் ஆகிய செய்திகளை

விளக்கிக் கூறும் ஒரு நூலே மத்துவிவாசப் பிரஹாசனம் ஆகும். சாதாரண மக்கள் வாழ்க்கையிலிருந்தே கதைக்கான கருப்பொருள் எடுத்தாளப்படுகின்றது என்பதைத் துறவியான காபாலிகள் பாசுபதன் பொளத்த துறவியான நாமசேனை போன்றோரிடையே நடைபெற்ற பூசலொன்று பரிசாசத்துடன் இந்நாடகத்தில் விளங்கப்படுகின்றது. இந்நாடகத்தில் பிரதான பாத்திரங்களாய் உள்ளோர் காபால சந்நியாசி ஒருவரும் அவருடைய மனைவியான தேவசோமை என்பவளுமாகும். இவ்வரும் திறமையக் கவினைக் குடிக்கிறார்கள். வெறியால் விழுந்து தன்னைத் தாழ்கிக் கொள்ளுமாறு கேட்கிறார் தேவசோமை. தானே தள்ளாடிக் கொண்டுக்கும் போது மனையானை அவன் எப்படித் தங்குவது? இனிமேல் குடிபுறிக்லை என விரதம் புணுகின்றான். ஆனால் தேவசோமை அன்னாறு செய்ய வேண்டாம் எனத்தருக்கிறான். அவனும் மனிதர்சியோடு விரத்ததை மேற்கொள்ளாது மதுவின் மயிமைமையப்பற்றி பாடுகின்றான். "மதுவை குடிக்கச் சொன்னார், பீயிமனை பெண்ணின் முகத்தைப் பாக்கச் சொன்னார், அழகிய பொருத்தமான ஆடையை அணியச் சொன்னார், மோட்சத்துக்கு இதுவே மாக்கமென உபயோகித்த குலபானி நீடு வாழும்".³

காபாலி மதுவின் தெய்வப்பிறப்பைப் பற்றிக் கூறுகின்றான். சிவபெருமான் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து வந்த கோபுப் பொறியால் அருங்களை எரித்த போது அவன் எடுத்த உருவமே மதுவெனக் கூறுகின்றான். "பீச்ச எடுக்கச் செல்லும் போது காபாலி தன்னைமைய பீச்சைப் பாத்திரமான மண்டைபொட்டைக் கண்ணில்லை எனத் தங்கப் படுகின்றான். காபால ஒட்டை உடையவன் காபாலி. தொழிலுக்கு இண்டாணமாய் இருப்பது அது. அதை இழுத்தாலும் தெளிவில் செய்யாமல் என்று மனைகைத் திருப்பதிப்படுத்தித் கொள்கின்றான். காஞ்சிநகரம் முழுமையும் தேடிப் பாக்கிறார்கள். சாக்கிய பிக்கு வந்த பொளத்த

சத்தியாசிரமில் இவர்களுக்கு சத்தேகம் உடையவர்களாக கபாலி பிக்குவின் ஒரு தன்னுடையதெனக் கூறிச் சண்டையோடுகிறான். மயிரிலே பிடித்து இழுக்கிறான் பிக்கு நல்லவேளைபாகத் தயிர் கொள்கிறார். "சாக்ரமிச் தலையை முண்டித்து செய்யச் சொன்னே, எத்தனை அடியை போதனை" என்று பிக்கு புத்தகங்களைத் துதிக்கிறார். பிக்குவின் மயிரைப் பிடிக்க முயன்றே தேவசோம நிகழ்தலில் விழ பிக்கு அவனைத் தூக்கி விடுகிறார். உடனே கபாலிகள் தன் பெண்களைக் கம்பணம் செய்ய முற்பட்டான் என்று கூறி சண்டையிடுகிறான். அன்னியே பாகபதன் ஒருவன் வர அவனிடம் முண்படுகிறான். கபாலி இரு கட்சிக் காரரும் தம் மதக் கொள்கையடி பொப் கொள்வதற்கு இடமின்மை என வாதிடுகின்றனர். வழக்கை நீதிமன்றத்தில் தீர்க்க இருவரும் செல்ல வழியில் ஓர் உன்மததன் வருகிறான் கபாலியின் ஓட்டை ஓர் நாய் எடுத்துக் கொண்டு ஓடவே அதை எடுத்துக் கொண்டு அவன் வழியிலே வருகிறான். கபாலியின் ஒரு கிணத்து விடுகிறது. புத்த பிக்குவிடம் அவன் மன்னிப்புக் கேட்கிறான்.

நாடகத்தின் கதைப்பொருள், உரையாடல்கள், கதாபாத்திரங்கள், அடிகள் ஆடை அலங்காரங்கள் அனைத்தும் பரிசுசர்த்துவேளியே எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. கபாலி யாகணலையை கள்ளுக் கடைக்கு ஒப்பிடுகின்றான். "கடையின் பெயரைத் தாங்கித்திரும் கம்பம் யாகசாஸையின் யுபஸ்தம்பம் போலக் காணப்படுகின்றது. மதுபானம், சோயபானம் போல் காணப்படுகிறது. கள் குடிப்போ பிராமணர் போல் காணப்படுகின்றனர். அங்கு விற்கப்படும் கடைவுள்ள மச சாயிசுக்கள் யாகத்தில் இடப்படும் ஆதிகள் போல் காணப்படுகின்றன. குடிசாரர்களின் வேலை போல் யுள் வேதத்தில் யசுரப் போல் இருக்கிறது."⁷¹ சைவத்துறையின் இவ்வகை பரிசீலித்த தன்மையும் கொத்துறவி பெண்கள் தம்மத்திற்கு மாறாக மதுசையம், மாதரையும் விருமபுகிறான். எனினும் முதியோரான பெண்கள் பிக்குகளைவிடும் பயம்

கொள்கிறான். "கிழப்பிக்குகள் பெண்ணையும், கண்ணையும் உபயோகிக்கணம் என மறுத்து விட்டார்கள் என்றே நினைக்கின்றேன் மறுத்தி எழுதப்படாத தரிசிக்கத்தின் முறையால் எங்கே கிடைக்கும்"⁷² என பெண்கள் துறவி தரிசிக்கத்தின் மூல நூலைத் தேடுவது நடைக்களைவக்துரியது. ஸபத்தியக்காரனின் உருவமும் பேச்சும் நடைக்களைவக்துரியது. "சுபீர்தாங்கணர் விதிருதணை பிரதான வேணைச்ச விதிருதணைத்து விணைவேளி ஹாதி சாறணப்பிடுகிறே ஹாணயா"⁷³

என்ப மதர் நாட்டிய சாஸ்திரத்தில் பொருத்தப்பாடற்ற அலங்காரங்களும், மாதுபாடான தோற்றமும், பேச்சுக்களும் நடைக்களைவையை உண்டாக்குவதை குறிப்பிடுகிறார். குடையின் கிட்டு கிழிந்து போன சட்டையை அணிந்து ஸட்டைத் தலையுடன் காப்பிந்துபோன மாண்களை அணிந்து கையினுள்ள இணைச்சிக்காக கக்கைகள் குற்றம் மறுதலா குடையிளாடு மணி உருணம் கொண்டு வருவதுபோல் வரும் ஸபத்தியக்காரனை ஹாணயாசம் பொருத்த மயிற்றுணம் அணித்துள்ளார்.⁷⁴ நாடகத்தில் வரும் உவமையானிகளும் கதைக்கேற்ப நடைக்களைவையம் உள்ளன.

கருத்திமுள்ள கபாலிகள் மாயில் வெண்ணிறமுள்ள மண்டியோடு பொறுத்திடுவதை பிணர்ந்திரினை ஒரு சூடிய இருவந்த தேவசோம ஒப்பிடுகிறார்⁷⁵ நாடகத்தின் கபாலியும் பாசுணும் விதிருதத்தில் சே விதிருதணையும் தேவசோமமும் நடைசேணும் பிராகிருதத்தில் பேசுகின்றனர். சாத்தியவைகிடுதா, ஆர்பா, வரந்தலிசை, மாலினி, சிங்குதா போன்றவை அன்றாடம் சிலவாகும்.

இந்த நாடகத்தில் அறிமயப்படும் செய்திகள்.

இந்த நடைக்களை நாடகத்தில் அக்காணத்தில் வழக்கிலிருந்து கபாலியும், பாசுணும், பெண்களும், சபணம், ஸணம் போன்ற மதங்களைப் பற்றிய செய்திகளை அறிமயக்கடியதாக உள்ளது.

காபாலிச்

இவர்கள் மண்டையோட்டை மாணவராகக் கண்டிருக்கிறார்கள். மனித உட்பட அனை உயிர்களையும் அழைக்கிற பரிபீட்சை, உடல் இறைச்சியையும் மதுகளையும் உட்கொண்டனர். பிராமணர்க்கு பூணூல் எத்தனை சிறந்ததோ அத்தனை சிறந்தது காபாலிக்கு காபாலம் அல்ல அதுனை இறந்தால் குறித்த காலத்துக்குள் அதுனை அடைந்துவிட வேண்டும் என்பது விதி. இவர்களுக்கு முக்கிய அங்கம் காபாலம் என்பதை "காபால" பாத்ரீரம் இல்லாமல் நான் எவ்வாறு காபாலிகள் ஆகவேண்டும்¹⁸ என்று காபாலிகள் கூறிவிடுகிறது இதனை அறியாமல் வேண்டும் தான் உண்மையே, குடிக்கவும் காபால பாத்ரீரம் எத்தனை உதவியாய் இருந்தது என்பதை அல்ல முட்படுத்திவரின் காபாலிகள் சிறு கோவிலை ஒரு முனியிலே ஒரு சிறு ஆயுதத்தின் உதவியுடன் இந்த மண்டையோட்டைக் கட்டியிருப்பர். இந்த ஆயுதம் 'கட்டாங்கம்' எனப்படும். திருநாவுக்கரசர் தமது தேவாரங்களில் "காபாலி கட்டாங்கம் ஒத்தினன்" என்றும், "கட்டுவாங்கம், காபாலம் கைக்கொண்டினன்" எனவும் குறிப்பிடுகின்றன போகலாம்.¹⁹ இவர்களின் பெண்பாலரும் இருந்தனர் என்பது மத்த விளைத்தால் புலப்படுகிறது.

மாவழிச்

இவர்கள் திருத்தறை அனினர். சிலவே முழுமுதல் உடலின் வளர். வீங்கத்தை அல்லது சில முடித்தத்தை வளர்ப்பதுவரீ. இவருள்ளும் சிலர் தலைமுடியை கத்திரித்து விடுவர். சிலர் குடுமி வைத்திருப்பர். சிலர் உடல் முழுமையும் சிறு புசி ஆடையின்றி நடமாடுவர்.

அக்காலத்தில் பொன்றதும் மணமும் பிற மத்தவரும் எவ்வாறு தமது மூலங்களில் கூறப்பட்ட மதக் கொள்கைகளை மீறி நடத்தினர் என்பதை நடைக்களையப்பாணியிலே மகேந்திரவர்மன் எடுத்தாக் காட்டுகிறார். "கருவீழி மங்கையர் முகத்தைக் கண்டு கொண்டிருந்தால் அதுவே மோட்சத்துக்கு நல்லாயிதாகும்" என்று திருவாய் மலர்ந்து அதனிய ஆலம் ஒத்திய எம் பெருமான

எழுந்த²⁰ என்று கூறும் காபாலியும், "முற்பகல் வழிநாச் சம்பிடலும், பிற்பகலில் கணவரும் நுழைமுள்ள பாணங்களைப் பழகவும் வசதி செய்யத் புத்திரிகள் மகளிரையும் மதுபானங்களையும் ஒன் விளக்கி வைத்தாள்? என பொன்று வாழிய பிக்குகனரித்தும் பொறாமல் கொண்ட அத்த சிறப்பிக்குகள் பெண்ணையும் கண்ணையும் உடையினிக்கலாம் என்று புத்தபகளைக் கூறியதை மறைத்து விட்டார்கள் என்றே நினைக்கிறோம்"²¹ என்று கூறும் பொன்ற பித்தலும் மயம் ஒழிக்கக்கூடாது மீறும் அக்காலத்துறவினருக்கு நல்ல எடுத்தாக் காட்டுக்களாகும். பொன்ற துறவிகள் பல பொன்ற பள்ளிகளை நடத்திக் கொண்டு இப்பொக்க காலம் ஆற்றி வருகின்றனர். தங்கள் மயக் கட்டளைகளை மீறி வந்தனர். தங்கள் குறைகளை மறைக்கும் முகமாகவே உடல் முடித்திரிந்தனர். அவர்கள் தலைவரான புத்திர தேவர்கள், மகாபாரதத்திலிருந்த தம் மயக் கொள்கைகளை திருத்தினர் என்பதே காபாலிகள் பொன்ற பிற கூறும் குறைபாடு ஆகும்.²² மகாயான பொன்றத்திலே மாயானதம் கூறப்படுகிறது. இதனை ஒள்கத்துடன் காபாலி "கண்ணத்துப் பரம்பும் மண், விண், கடல், மலை முந்நலியவற்றை எல்லாம் மாயை என்றும், பித்தை என்றும் கூறிவரின் வழி வந்த மண் அல்லா இந்த பொன்ற பிக்கு."²³ என்று கூறுவதிலிருந்து புலப்படுகிறது.

அக்காலத்தில் இருந்து வந்துள்ள பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் "அவர்கள் ஐயுடனாக்களையும் அடக்கி, தலைமயினர்ப் பிறமயி எடுத்து அழற்கண்டத்த உடம்பிலே அழுக்குக் கத்தைகளை உடுத்து உண்பதற்கு தனியாக ஒரு தேரத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு உயினை வாட்டத் துன்புறுவார்கள்" எனக் காபாலி குறிப்பிடுகின்றனர்.²⁴

அக்காலத்தில் காஞ்சிமாநகரம் சிறப்புப் பெருக்கிப்பிடுகிறது. "காஞ்சிமாநகரின் அழகை அறிய, கோயில் கோபுரங்களின் பெல் பத்துள்ள மேகங்களினால் உண்டாகும் இரவுமுடிக்கம் முரகன் ஒலிக்கின்ற முடிக்கத்தினை மறுப்படு

ஒளிக்கின்றது. மனவயமும், பூர்வசென்றோரும் நன்றாகப் புகளையுடன் இரவேன்றி காலத்தாகக் காட்டுவன போல் இருக்கின்றன. சாத்திர மங்கையின் சிவப்பொல் வெற்றி முறக்கத்தின் ஆரவாரம்போல் இருக்கிறது.²⁵ என மகேந்திரவர்மன் சாத்திரமநனடி வான்கின்றான்.

சாத்திரமுத்து ஒளம்புநாதி வேபிரிதும் அதனை அடுக்கு இருத்த மயானத்திலும் காபாலிகரும், பாசுபதரும் இருந்தனர். மகேந்திரவர்மன் காலத்தில் சாத்திரியில் பல சொந்த மங்களிகள் இருந்தன. இவற்றுக்கு பிரபட்டு நூசியம்மன் காலத்தில் சாத்திரத்து வந்த இயூசீய சிவ சாத்திரியில் பல மங்களிகள் இருந்தனம் புறர் எழுதிமுள்ள சூழிய இருந்தான் சேக்கத்தக்கது. அவை மக்களுள் காபாலியமும், பாசுபதமும், சாத்திரி ஒளம்புநாதி வேபிரிதும் அடுக்கு இருந்தது என்பதை மத்தவியைத்ததை சொல்லி அறிமயாம் சொந்த விவரங்களில் பெருமையு சொடுகனை சொந்த நூலிகள் காலத்திருந்தனர். பல விவரங்களைவிடும் இருந்து கிடைக்கின்ற பணத்ததை இராஜவிவரணயில் நாயகனை வற்ற சொந்த பிக்கு குவித்து வைத்திருக்கிறான் என தேவமீனைய சொந்த பிக்குவின் மீது குற்றம் சாட்டுகிறான் இந்த சொந்த மங்களிகள் "இராஜ விவரண" என்ற பெயரோடு சாத்திரியில் இருந்த தனமயைய மகேந்திரவர்மன் எடுத்துக்காட்டுகிறான்.²⁶

பல்லவப் பெரு நகரங்களில் அணையங்கள் இருந்தன. அவை அழிவுகளாக வந்து போய் பெரு இருந்தன என்று மகேந்திரன் எழுதிய மத்தவியைப் பிராணசுத்தனை தெரிய வருகின்றது.²⁷ இத்தகைய அறங்கூர் அணையங்களில் கைக்கூர் தண்டவாயமு எனப் பதை மகேந்திரவர்மன் தனது மத்தவியைத்தத்தில் சூழியிருக்கிறான்.²⁸ வடமொழி பல்லவக் காலத்தில் பெரு செல்வக்கலை பாசுபதி, காபாலி, காளாமுன் முறலிப்பெருது பெயர்களில் ஒன்றானதும் தமிழ் பெயராய் இருந்தல் அறிது தேவமீனைய முறலிய பெயர்கள் வடமொழியி் பெயர்களாக இருத்தனவ மத்தவியைத்தத்தில் கண்ணம் தமது காலத்தில் மத்தவியைப்பே இருத்த உட்பூசல்களை நீக்கி நாட்டு மக்களிடையே ஒற்றுமையை

ஏற்படுத்தினதற்காக இந் நாடகத்தை மகேந்திரவர்மன் இயற்றி இருக்கலாம் என்ற கருத்துப்படுகிறது. மேலும் நாடகம் நாடகத்தின் ஒர் பிரிவு உடைய நிலையில் உள்ளிளாங்கிக் படைக்கப்பட்ட ஒரு சாதனமாக விளங்குவதால் சாதாரண பொதுமக்களும், பாறாரும் இதனை விளங்கிக் கொள்வதில்லை. இத்தகைய பிராணசுத்தர்கள் சாதாரண மக்களையும் விருப்பப்பட்டன.

தமிழ் நாட்டின் மகேந்திர வம்மனாக இயற்றப்பட்ட இத்தகால் இடைக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் மன்றது மனவயான நாட்டில் போற்றப்பட்டது. மனவயான மன்னர்கள் சாத்திரத்தலில் இருந்த பொது அள்களது மீளாங்கள் ஆகிய சாக்கியங்கள்-கத்தாரும் ஒரு வகுப்பர் இந்த நாடகத்தை படித்து அதன் பெருமையை அறிந்து அதனைப் போற்றி வைத்தனர். மனவயான அள்களின் நெடுகலானம் சாத்திரியில் இருக்கவில்லை. அவர்கள் சேரநாட்டிற்கு செல்லும்போது இதனை எடுத்துச் சென்றிருக்க வேண்டும். மனவயான தேசத்தில் இது கண்டுபெறப்பட்டது 1875ல் சென்றிடப்பட்டது.

பிராணசுத்தம் நகரக்களவையையே முக்கிய அங்கமாகக் கொண்டது இதில் ஒர் அங்கமே இரண்டு அங்கமேனா இருக்கலாம் இதில் பெரும்பாலும் சமூகத்திலுள்ள கிரம்பட்ட பாத்திரங்களையும் ஒழுக்கம் தவறியவர்களின் சி் கேட்டையும் எடுத்துக்காட்டி அங்களின் நடத்தையை ஒளம் சொல்லிவிடுத்து சித்திரமும் ஏற்படும் என்ற கௌகை அடிப்படையாகக் கொண்டபடும் நமக்கு இன்று கிடைத்தள்ள பிராணசுத்தர்களில் மிகப்பழமை வாய்ந்தது மகேந்திரவர்மனின் மத்தவியைசமும படைத்துமுயானம் இவ்விரண்டில் மத்தவியை வந்து முறலியைத்திருந்து அவை சமயத்தக்கு திரும்பிய அள்கள் மகேந்திரன் சாத்திரியில் அக்காலத்தில் உடனடி வந்த சொந்தமையும் காபாலிக் காவலையத்தேதானையும் எனளி எழுதிமுள்ளும் பெருமைய வளங்கிற நாடகங்கள் மன கவிப்பங்கள் போன்று அறம் சொல்லி இயும் வி என்ற உறுதி சொடுக்கனை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயற்றப்பட்டிருக்கை. மக்களுக்கு நல்லுணர்வையும் மயிங்கியையும் தருவன அந்த

கவையில் மத்தவிலைமும் சமயத்துறையினரை
 எனல் செய்து அவர்களை நல்வழியிலடுத்த
 முயன்றிருப்பது வேறு இயற்றியவர்களை ஏற்ற
 புறம் என்றும் சிறப்புகளுடன் பிறழ்வு

பிரிவினிய இலக்கியவகையில் நவகவையில்
 ஈம் என்ற இரண்டாம் முதல்கால வாய்ந்து
 திரிந்து.

சான்றுகளின்படி

1. வேங்கடசாமி. சீ. மகேந்திரவர்மன், காவலித்தொகுதி நூற்பதிப்புக் கழகம், திருநெல்வேலி. 1955, ப.2.
2. Unni,p.(Ed), Mattavilisa Prahasana, College Bookhouse, Kerala 1973 நேற்குறிப்பிட்ட நூல் பக்கம் 39இல் அவசியமற்ற, கணபன் போன்ற பெயர்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. பக். 41ல் மத்தவிலைமன் என்ற பெயரும், பக்கம் 4ல் மகேந்திரவிகிதிரவர்மன் என்ற பெயரும், பக்கம் 61இல் சத்துறாமலை என்ற பெயரும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.
3. வேங்கடசாமி. சீ. முகு.நூல். ப. 2.
4. இராமமணிக்கம்பின்னை மாயல்கலை ஐயற்று, காவலித்தொகுதி நூற்பதிப்புக்கழகம், திருநெல்வேலி. பக். 89.
5. மே.கு. நூல் ப.85
6. B.N.18.103.
7. Mat P.39.
8. Ibid. P.41
9. Ibid. P.68
10. Ibid. P.44 Ve 6
11. Ibid. P. 46 ve 10
12. Ibid. P. 55
13. Ibid. P. 46
14. Ibid. P. 48
15. B.N. 6.49
16. Mat P.63
17. Ibid P.59
18. Ibid P.47
19. வேங்கடசாமி. சீ. முகு.நூல்.ப.173
20. Mat P.44, Ve 6
21. PP 48, 49
22. Ibid. P. 54 Ve 13
23. Ibid. P. 44, 45
24. Ibid. P. 45
25. Ibid. P. 45
26. Ibid. P. 65, 48
27. Ibid. P. 61
28. Ibid. P.61

ABBREVIATION
 B.N. Bharatas Natyasastra
 Mat. Maltavilisa Prahasana

உரைநடை நூல்கள்

தமிழ்

இராச மணிக்கம்பிள்ளை, மா, பல்லவர் வரலாறு, சைனித்தாந்த நூல் பதிப்புக்கழகம், மதுரை, 1955.

சீனி வேங்கடசாமி, மகேந்திரவர்ணம், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைனித்தாந்த நூல் பதிப்புக்கழகம், மதுரை, 1955.

ஆங்கிலம்

Keith A, B The Sanskrit Drama, Oxford University Press, London, 1954
Malathidevi K, Prahasanas in Sankrit Literature and Kerala Stage Nag Publishers, Delhi, first edition, 1955.

Nilakanda Sastri, K.A, A History of South Indian, Madra, 1966.

ORIGINAL BOOKS.

Madusudan Shaskri, Natyasastra Hinda University Press, 1975.

Unni P. (ed), Mattavilasa Prahasana College book House, Trivandram, Kerala, (First edition) 1974.

Journal

Wakankar Indian Society as reflected in the Bhanas and Prahasanas, Journal of the oriental Institute So & De 1990.

காங்கிரஸ்

நா.கம், பக். 432-436, காங்கிரஸ் காங்கிரஸ் தொகுதி 11, தமிழ் பன்னாட்டுக்கழக வெளியீடு, சென்னை, 1991